

List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštno vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 2 glđ. 50 kr., za pol leta 1 glđ. 30 kr., za četrť leta 65 kr. — Naročnina se pošilja upravništvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice št. 5. — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobó se v tiskarni in pri g. Novaku na velikem trgu po 5 kr. Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natiska enkrat, po 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Naših Nemcev bolečine.

II. Čudni moživlji so naši Nemci. Vsi so, če jih človek za to vpraša, liberalci, ali v resnici so največji centralisti t. j. vsak človek naj nosi čevlje nabite na njih kopito! To kopito je pri njih nemščina; kdor ne hodi v čevljih nemščine, tak nima pravice, da še ostane v državi, kajti »to terja zgodovina in stanje Nemcev, je potreba za državo in njej se mora ustreči, naj se povzdigne gospodarstvo in splošnja prosveta, ohrani v Avstriji državno pravo in državna vojska ter zavaruje moč državi.« Temu nasproti pa je resnica, da je od prve do zadnje besede, kar jih stoji v tej resoluciji — neresnica. Naše cesarstvo je bilo in upamo, da še bode trdno, nezmagljivo tudi brez drž. jezika — brez nemščine. Resnica pa je, da bode Avstrija najsrečnejša, najmočnejša, če bodo v njej vsa ljudstva za-njo in to bode tedaj, ako velja vsako ljudstvo pri državi enako tako pri pravicah, kakor pri plačilih. Ta čas »ne bode v državnih uradih škodljive zmešnjave«, kedar obvelja v njih beseda tistih, za katere obstojé uradi t. j. beseda, ki jo govori ljudstvo.

Drzna, predrzna je tretja resolucija in je iz ene strani neresnica, saj nam niti država niti dežela ne deli milostij in smo le radi, če se nam ne krati pravica! Iz druge strani pa je resolucija nepotrebna, kajti dež. zbor in dež. odbor sta že doslej Nemcem na razpolo-ganje, čemu ju še tedaj podpihovati zoper slov. ljudstvo! Kar se tiče ljudskih in srednji sol, naj jih Nemci le imajo, koder jih plačujejo sami, za svoje otroke, naše in za naše otroke pa naj pustijo na miru. Mi jim ne pojdemo »na njih neizmerno polje nemške omike in znanosti«, naj nam pustijo le naše!

Isto velja o peti resoluciji. Na teh Nemcih, ki so bili na »nemškem dnevu« v Celji, pač ni, če »doslej Nemci na Štajarji niso nikdar (?) bili sovražni ali pri-stranski slov. kmetom in poslom«. Vsak list njih glasil

od »vahtarce« v Celji do »tetke« v Gradci stavi jih v tej reči na laž in kaj dela »Südmark?« To je nje prvi in edini namen, da rine slov. kmete z njih posestev ter slov. posle, viničarje itd. nadomesti z nemškimi, s tujei. Da to ne gre tako, kakor želé Nemci pri »Südmarki«, ni pač kriva »Südmark«.

In kdo sili politiko, narodnost v cerkev? — Nemci in sploh narodnjaki, katerim velja »sv. narodnost« vse, več kakor sv. vera. Duhovnik, če ni nemške krvi ali ne čuti »njih sv. narodnosti«, ni za-nje, posebno pa še, ako svari svoje vernike pred načeli, katera jim vsiljuje stranka, cerkvi v obče sovražna. To pač ni »grdo bojno sredstvo«, ampak tako svarjenje je dolžnost za duhovnika, ki ljubi verno ljudstvo svoje.

Ako ostane stališče naših Nemcev tako, kakor se opisuje v njih resolucijah, tedaj pač ne želimo, naj bodo »vsi Nemci ene misli«, kajti potem se začanja — konec Avstrije — nekaj česar vendar-le tudi Nemci, vsi Nemci ne morejo, ne želé in torej ne bode — ene misli.

Bralno društvo pri S. Marku nižje Ptuja.

Bralno društvo pri Sv. Marku nižje Ptuja, dan 16. julija bil je jeden najveselejših dnij, kar jih zamore šteti Markovska župnija. Čeravno je v soboto in nedeljo predpoldan deževalo in lilo, kakor da bi se oblak utrgal, vendar pa je popoldne preljubí Bog pokazal, da ima Slovence rad, in začelo je sijati solncece. In z njim so prišli in se pripeljali gosti iz bližine in daljine. Pozdraviti smo imeli odlične goste iz dalnjega Dunaja, iz slovenskega Celja, iz Maribora, iz Ormoža, od Dev. Marije na Gori, vso inteligenco od sv. Marijete, vse vrle Slovence in Slovenkinje od sv. Vida itd. Mnogobrojno bila je zastopana Ptujška čitalnica, slov. pevsko društvo in bralno društvo pri Sv. Andražu. Okrasile in okinčale pa so našo prelepo slavnost tudi vrle slovenske gospe in gospodičine, ki se niso vstrašile tako slabega vremena ter so nekatere celo v dežji peš došle in se tako mnogobrojno vdeležile. Čast in slava takim Slovenkam,